

IN MEMORIAM

Broj na tvojoj devojačkoj ruci
ispleten od sedamdeset i sedam petalja
od kostreti
broj sa sedam stotina sedamdeset i sedam kuka
od trnja
broj ispleten od rešetaka i bodljikavih žica sećanja
šuplji broj usred jedre tvoje mladosti
pusti broj i ruka tvoja jabuke i cvetovi
i tvoje ime spuštено kao zlatni poklopac s dva heruvima
na zlatni kovčeg mudrosti
i sedam žižaka sedam zlatnih svetnjaka tvojih čula
poklane vatre
da bi te naterali da udariš u dno
ljudskog postojanja.

Svet je ostario još za jednu patnju
ruka koja prebira po strunama bola
ruka lešinareći po strunama razdrtog ljudskog mesa
kao da zemlju celu vuku po zemlji
zemlju lešinu
bolno se klati na leđima u prljavom krznu logora
Aušvic koleno do kolena leševa otečeni zglobovi sparivanja
smrti krhotine ljudskih kostiju žalosne povorke nagih
žena prolaze kroz pejzaž
šuma vojnici automati i ona sa rukom na spolu
drugom pokupila smežuranu dojku
žuri u prljavu raku u log smrti.

Prazne duplje smrti razbijena usta nepomična oblikuju dah
plava ajkula neba guta ravnodušno prizor
suši se crveni rubac krvi na vetru zar ima vetra
da lice svežinom opali
ostrižene su kose i neće da ih zamrsi
neće miris da im ponese i zatalasa valove po travi
posuvraćenih rukava po mokrom pesku štekću stražari
razasuta drob mekota ruža u kalu
i nad tim činom na toj obali gde zločin
rasprodaje svoja čudovišta spuštam tvoje ime Rahela
kao zlatnu svetiljku na putu čovečnosti.